

אנא דאמרי אפילו ברבנן. הוה מני למימר טעמא דלעיל דלא ליהו מילי דרצנן כי חוכא ואטולוגא:

קנסו שוגג אטו מזיד. לא שייך לקנסו שוגג אטו מזיד דעלמא דהכלא לא קנסוי לדידיה מידי דכלאו הכי הוה אסיר אללא כלומר גזרו שוגג אטו מזיד:

רב אישי אמר רב ושמואל בפלוגתא דרבי אליעזר ברי. לית ליה לרב אשי הא דאמר רבא (לעיל^ט) אליצא דשמואל פעמים מצטלין ופעמים אין מצטלין דהא מסיק (לעיל^ז) כי קאמר לרבנן והכא לרב אשי הוה שמואל כרבי אליעזר:

אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי בו. פירשתי במשנתנו:

והתניא. בנימוסא ומיימי סיעוה דפליגי רבנן צלדוקי

אלא מכל מקום צברייתא זו ז"ל חסורי מיחסרה שלא יהא מעשה לסתור ואינו נראה כלל לחלק משום דמתני

סממא קמני אלא צברייתא מסייס צה דברי ר"מ שיהא שונה דברי רבומי: **והוציאן** מה שאתם מוציאין והכניסו מה בו. פירוט או הכניסו דכמד מניייהו הוי חוקה כשעושה דבר שהיה נאסר בלא ציטול והא דקמני כשמןן מי שנתן רשותו והוציא בין ששוגג בין צמזיז אוסר ללא דוקא הוציא אללא אפילו הכניס:

למימרא דבי מפקי אינהו בו. מתוך הלשון משמע

דמסיק אדעמיה שפיר לחלק בין מפיק אינהו והדר מפיק אינהו למפיק אינהו זרישא ומימה דאסן קן מאי קא קשיא ליה הא איכא לאוקומי מנמי

דמי שנתן רשותו כו' כגון דמפיק אינהו זרישא כדמשני אציי כאן שהחוקין ואין לומר דמי שנתן רשותו והוציא משמע ליה בכל ענין שהוציא אפילו דמפיק ליה אינהו זרישא דהא

כי משני ר"י יוסף אימנא אינו אוסר ע"כ לאו בכל ענין קמני דהא צעיי למימר כי מפיק אינהו זרישא אוסר ומפרש ר"י דמי שנתן רשותו משמע ליה שנגמרה לגמרי מתנתו דהיינו כי החוקין דאפיקי אינהו זרישא מדלא

קמני מי שציטל דמשמע אמריה צעלמא דקמני לעיל שפיר ציטל (ב) לנס רשותו ואציי דמפיק לה צעלל החוקין קא סבר דשייך למיתני מי שנתן אף על גב דלחייבי צעלל החוקין ומיימי סיעוהא מצברייתא דקמני מי שנתן וקמני סיפא צד"א צעלל החוקין אללא ליה לא חטריכה ליה לאציי

לאקומי ראייה לחלק בין החוקין ללא החוקין דמצברייתא דלעיל שמעי' ליה דקמני מהו והוציא כו' עד שלא יוציא הוא כו' ומאי אולמיה דהא מהאי:

והא

מה שאתם מוציאין והכניסו מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם (שהרי ביטל רשותו וכו')

והא

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם (שהרי ביטל רשותו וכו')

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם (שהרי ביטל רשותו וכו')

נתיב מר אדוכתיה. דמדקאמרת פנו לי מאני גליית אדעתך דמאחר שתצטל רשותך אין לך היום הישר בנחר והיינו כשמואל דאמר לקמן אין מצטלין וחורין ומצטלין דאי לאו כשמואל סבירא לך לתיבי מר אדוכתיה וצטל להס רשות תלך עשה אחת עד שיקחו החמין ויחזרו הם ויצטלו לך אותו הרשות ויחזרו לך תלך: דהא אמר רב מבטלין וחורין ומבטלין. שנים דהרין בנחר אחת ולא עירבו מצטל זה רשותו לזה עד שיעשה לרכיו ויחזור זה ויצטל לזה: מר נמי לא ליבטיל. דהא מתאר לתר הוא: התב. דלין חורין ומצטלין טעמא לאו משום דה"ל כן תלך אחת אללא משום דלא ליהוי מילי דרבנן: כחוכא. שמוק: ואטולוגא.

ליתוט: רב דאמר ברבנן. דלמרי צמתני"י ציתו אסור להכניס ולהוציא לו ולהס דלמרי המצטל רשות תלכו לא ציטל רשות ציתו אלמלא לא מסתלק ליה לגמרי ולא הוה ליה כבן חצר אחרת ואין ביטול רשות מחצר לחצר מר נמי לא ניבטיל התם היינו טעמא כי היכי דלא ליהוי מלתא דרבנן כחוכא (ואטולוגא גופא^ז רב אמר מבטלין וחורין ומבטלין לימא רב ושמואל בפלוגתא דרבנן ור' אליעזר קא מופלגי דרב דאמר ברבנן ושמואל דאמר כר"א אמר לך

רב אנא דאמרי אפי' לרבי אליעזר עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם המבטל רשות חצירו רשות ביתו ביטל משום (ד) דבבית בלא חצר לא דיירי אינשי אבל לענין איסתרוקי מי אמר ושמואל אמר רב אנא דאמרי אפילו ברבנן עד כאן לא קאמר רבנן התם אלא מאי דבטיל בטיל ודלא בטיל לא בטיל אבל מאי דבטיל מיהא איסתלק לגמרי אמר רב אחא בר הנא אמר רב שישת כתנאי (ב) מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי ר"מ רבי יהודה אומר במזיד אוסר בשוגג אינו אוסר מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר מבטלין וחורין ומבטלין ומר סבר אין מבטלין וחורין ומבטלין אמר רב אחא בר תחליפא משמיה דרבא לא דכ"ע אין מבטלין וחורין ומבטלין והכא (ב)קנסו שוגג אטו מזיד קא מופלגי מ"ס קנסו שוגג אטו מזיד ומר סבר לא קנסו שוגג אטו מזיד רב אישי אמר רב ושמואל בפלוגתא דר"א ורבנן קא מופלגי: אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו: צדוקי מאן דבר שמויה חסורי מיחסרה והכי קתני צדוקי הרי הוא כנכרי ורבן גמליאל אומר צדוקי אינו כנכרי ואמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו במבוי בירושלים ואמר רבן גמליאל לבניו בני מהרו והוציאו

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

נתיב מר אדוכתיה. דמדקאמרת פנו לי מאני גליית אדעתך דמאחר שתצטל רשותך אין לך היום הישר בנחר והיינו כשמואל דאמר לקמן אין מצטלין וחורין ומצטלין דאי לאו כשמואל סבירא לך לתיבי מר אדוכתיה וצטל להס רשות תלך עשה אחת עד שיקחו החמין ויחזרו הם ויצטלו לך אותו הרשות ויחזרו לך תלך: דהא אמר רב מבטלין וחורין ומבטלין. שנים דהרין בנחר אחת ולא עירבו מצטל זה רשותו לזה עד שיעשה לרכיו ויחזור זה ויצטל לזה: מר נמי לא ליבטיל. דהא מתאר לתר הוא: התב. דלין חורין ומצטלין טעמא לאו משום דה"ל כן תלך אחת אללא משום דלא ליהוי מילי דרבנן: כחוכא. שמוק: ואטולוגא.

ליתוט: רב דאמר ברבנן. דלמרי צמתני"י ציתו אסור להכניס ולהוציא לו ולהס דלמרי המצטל רשות תלכו לא ציטל רשות ציתו אלמלא לא מסתלק ליה לגמרי ולא הוה ליה כבן חצר אחרת ואין ביטול רשות מחצר לחצר מר נמי לא ניבטיל התם היינו טעמא כי היכי דלא ליהוי מלתא דרבנן כחוכא (ואטולוגא גופא^ז רב אמר מבטלין וחורין ומבטלין לימא רב ושמואל בפלוגתא דרבנן ור' אליעזר קא מופלגי דרב דאמר ברבנן ושמואל דאמר כר"א אמר לך

רב אנא דאמרי אפי' לרבי אליעזר עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם המבטל רשות חצירו רשות ביתו ביטל משום (ד) דבבית בלא חצר לא דיירי אינשי אבל לענין איסתרוקי מי אמר ושמואל אמר רב אנא דאמרי אפילו ברבנן עד כאן לא קאמר רבנן התם אלא מאי דבטיל בטיל ודלא בטיל לא בטיל אבל מאי דבטיל מיהא איסתלק לגמרי אמר רב אחא בר הנא אמר רב שישת כתנאי (ב) מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי ר"מ רבי יהודה אומר במזיד אוסר בשוגג אינו אוסר מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר מבטלין וחורין ומבטלין ומר סבר אין מבטלין וחורין ומבטלין אמר רב אחא בר תחליפא משמיה דרבא לא דכ"ע אין מבטלין וחורין ומבטלין והכא (ב)קנסו שוגג אטו מזיד קא מופלגי מ"ס קנסו שוגג אטו מזיד ומר סבר לא קנסו שוגג אטו מזיד רב אישי אמר רב ושמואל בפלוגתא דר"א ורבנן קא מופלגי: אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו: צדוקי מאן דבר שמויה חסורי מיחסרה והכי קתני צדוקי הרי הוא כנכרי ורבן גמליאל אומר צדוקי אינו כנכרי ואמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו במבוי בירושלים ואמר רבן גמליאל לבניו בני מהרו והוציאו

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

מה שאתם מוכניסין עד שלא יוציא והדר התועב הזה ויאסר עליכם

גמ' א (ל)קמן ט: (ב)קמן ע: (ג)קמן ע: (ד)לעיל (ה)קמן ג: (ו)קמן ג: (ז)קמן ג: (ח)קמן ג: (ט)קמן ג: (י)קמן ג: (יא)קמן ג: (יב)קמן ג: (יג)קמן ג: (יד)קמן ג: (טו)קמן ג: (טז)קמן ג: (יז)קמן ג: (יח)קמן ג: (יט)קמן ג: (כ)קמן ג:

הגהות הב"ה (א) תוס' ד"ה למימרא וכו' דקאמרי לעיל שיהי בטל רשותו לכאן ואפי':

גליון הש"ס גמ' רב אמר מבטלין וחורין ומבטלין. ע"י לקמן דף ע"ג ס"ט ד"ה ובה קמ"ל:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה:

הגהות גמ' ומעשה בו שהיה דר עב ר"ב בו ואל"ר"ב בו. ז"ל רש"י תחת ר"ב והוא אצלו ש ר"ג דיניה ע"י מהרש"א וג"י שלפניו ז"ל דהוה עשה אחת כר"ג גופיה: